

forbindelse med danske soldaters udstationering i Eritrea i Afrika. Adskillige auditører blev øjeblikkelig sendt derned, og det blev også i løbet af nogle få dage stadfæstet, at der intet overgreb var sket på nogen mindrerårige.

Når fru Elisabeth Arnold alligevel igen bringer det frem, der har været dementeret i samtlige aviser, kan det så ikke betragtes som en klapjagt på danske soldater?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det stemmer udmærket overens med det, jeg forstod ved ordet klapjagt, da jeg benyttede det.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hr. Ulrik Kragh gjorde i sit indlæg meget ud af at sige, at når soldaten har fri, så har soldaten fri, og så kan vi ikke gøre noget. Det bliver jeg lidt forvirret over, for når jeg læser i den politik, Forsvarskommandoen har oversendt Forsvarsudvalget på bilag 148, hvor adfærdskodeksen fremgår, så står der faktisk nederst på side 2 under overskriften »Udarbejdelse af adfærdskodeks«:

»Det gælder således både for stater, hvori personellet virker som led i tjenesten som udsendt(,) og i stater, hvor R&R eller CTO« – i parentes bemærket er det fritid – »kan afvikles.«

Længere nede står der faktisk også, at man skal bemærke, at nogle af de ting, der står i adfærdskodeksen, kan være tjenstlige ordrer, og de er altså mærket med et »O«.

Lige nøjagtig den del, som handler om prostitution, er mærket med »O«. Derfor bliver jeg lidt forvirret, når hr. Ulrik Kragh siger: Jamen fritid er fritid, der kan vi ikke gøre noget.

Hvem har ret, papiret her eller hr. Ulrik Kragh?

(Kort bemærkning):

Ulrik Kragh (V):

Nu er det papir, som fru Sandy Brinck citerer fra, et eksempel på, hvordan en politik kan laves for et område.

Det er således, og det synes jeg er ganske fornuftigt, og jeg redegjorde også for det i min ordførertale, at når soldaterne er i missionsområdet, altså har fri i deres missionsområde, så er det ikke tilladt at have samkvem, og det er ikke tilladt at besøge prostituerede, fordi man skal sikre, at de danske soldater er upartiske og uaf-

hængige og kan passe deres arbejde. Der er et decideret »O« for, at det er en ordre, således at man sikrer sig, at danske soldater kan passe deres arbejde.

Noget helt andet er, hvis man bliver bragt ud af missionsområdet og er et sted, hvor der ikke er forbud mod prostitution i selve landet. Der er der så mulighed for, at den enkelte person, hvis det er vedkommendes private måde at agere på, kan gøre det, uden at forsvaret blander sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Sandy Brinck for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først tilbageviser det i hvert fald hr. Ulrik Kraghs egen melding tidligere om, at man ikke kan gøre noget. Det kan man faktisk godt, hvis man vil. Men jeg tror altså også, at hr. Ulrik Kragh skal læse det her lidt mere grundigt, for der står: Det gælder således både for stater, hvori man har tjeneste, og i stater, hvor R&R og CTO afvikles.

Det vil sige, at der altså er tale om to former for stater, der, hvor missionen foregår, og i de stater, de områder, hvor man holder fri.

Det kan være, at vi kan få det mere afklaret i løbet af udvalgsarbejdet, for der er i hvert fald noget her, når man læser teksten bogstav for bogstav, som ikke stemmer helt overens med den fortolkning, som hr. Ulrik Kragh lægger frem på vegne af Venstre.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Der er udmærket konsistens, for hvis fru Sandy Brinck læser i det skema, der er vedhæftet samme dokument, som fru Sandy Brinck læser op fra, så er der under punkt 5 skrevet: »Det er ikke tilrådeligt/tilladt (afhængig af lovgivningen i opholdslandet) ...« Det er altså et spørgsmål om, hvorvidt det er tilrådeligt eller tilladeligt, der er afgørende her. Så der er udmærket konsistens.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og så er det fru Irene Simonsen. ... Jamen fru Anne Grete Holmsgaard har haft to korte bemærkninger.

Værsgo, det er fru Irene Simonsen. Sådan er det.